

Pořad bohoslužeb

9. října – 15. října 2017, LITURGICKÉ MEZIDOBÍ, Žaltář III. týdne

Den	Liturgická oslava	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Pondělí 9.10.	Sv. Dionýsia, biskupa, a druhů, mučedníků	St. Jičín	15:30	pohřeb – Jaroslav Janovský † na poděkování Pánu Bohu a Panně Marii za přijatá dobrodiní, živé a † rodiny a Boží ochranu, Panny Marie a za duše v očistci
			17:00	
Úterý 10.10.	Sv. Jana Leonardiho, kněze	St. Jičín	17:00	na úmysl otce biskupa
Středa 11.10.	Sv. Jana XXIII., papeže	St. Jičín	17:00	za † Ladislava Hanzelku, † rodiče Hanzelkovy, † rodiče Horákovy a † syna a Boží ochranu pro živou rodinu a za duše v očistci <i>po mši sv. modlitební společenství</i>
Čtvrtek 12.10.	Sv. Radima, biskupa	Janovice	16:00	mše svatá
		Bernartice	17:30	mše svatá
Pátek 13.10.	Pátek 27. týdne v mezidobí <i>Fatimský den</i>	St. Jičín	17:00	dětská mše svatá na poděkování za učiněná dobra, za † bratra Michala, † babičku Rozálii a ochranu Panny Marie a na jistý úmysl
		Bernartice	17:30 18:15	mše svatá zahájení přípravy na biřmování <i>/jen pro zájemce přihlášené v Bernarticích/</i>
Sobota 14.10.	Sv. kalista I., papeže a mučedníka Sv. Markéty Marie Alacoque, panny	St. Jičín	17:00	za † Antonína Petřkovského, † dceru a zetě a ochranu Boží a Panny Marie pro živou rodinu
Neděle 15.10.	28. neděle v mezidobí	St. Jičín	7:45	za † P. Jaromíra Hučku /o.Petr/
		Hůrka	9:15	hodová mše svatá /o.Petr/
		Bernartice	9:15	mše svatá /o.Jiří/
		St. Lhota	10:45	mše svatá /o.Dobjija/

Webové stránky farnosti Starý Jičín: farnostsj.wz.cz

ZPRAVODAJ FARNOSTI STARÝ JIČÍN

Vydáno pro vnitřní potřebu farnosti Starý Jičín

8.10.2017 **27. neděle v mezidobí** **46./** ročník VIII.

„Pane, ukaž nám své milosrdenství.“ Ž 80

Podobenství o vinařích

Ježíš v dnešním evangeliu používá obraz vinice. Hospodář posílá stále nové služebníky a dokonce i svého syna, aby vinaře přivedl k nápravě. Také já mohu děkovat za to, že mi Bůh dává mnohé, rozmanité a stále nové příležitosti k tomu, abych se obrátil a napravil. Jedna z těchto příležitostí bude poslední. **Jak vnímám výzvy všedního dne? Vnímám dění kolem sebe spíš jako problémy nebo jako příležitosti? Jak bych popsal vinici, kterou mi Pán svěřil?**

Bůh si vyvolil židovský národ, vysvobodil ho z Egypta a přesadil ho do zaslíbené země, podobně jako se přesazuje vinná réva. Tady ho zahrnul vši dostupnou péčí, kterou musí vykonávat vinař na své vinici. Chránil ji a obestavěl ji plotem. Tato historie je popisována také v obrazech dnešního žalmu. Co se však nestalo? Vinice namísto hroznů začala rodit plané plody. Touto metaforou se chtělo ukázat, že vyvolený lid sešel na scestí a zdivočel; místo aby přinášel plody spravedlnosti a věrnosti, tak se obrátil proti Bohu a odvděčil se mu zradou, neposlušností a nevěrností. *Čekal spravedlnost, a hle – nepravost, čekal právo, a hle – bezpráví!*, komentuje tuto situaci Izaiáš v prvním čtení.

V Ježíšově podání je použití obrazu vinice ještě průzračnější. Jsou to vinaři, kteří se vzbouřili, ne už vinice – tedy lidé, ne sama země. Co teď bude dělat Bůh? Podle Izaiáše zničí vinici. Žalm 80 popisuje opuštění vinice ze strany Boha, jež se projevilo v pádu Jeruzaléma a odvezení do vyhnanství. Ježíš však nemluví o zničení vinice. Nejsou to Boží přísliby, tedy jeho plán, který by se měl změnit, ale jeho adresáti. Boží království – vinice – není zničena, ale zůstává, jen bude dána jinému národu. Je to zjevná narážka na osud izraelského lidu; když odmítli proroky a zabili Syna, budou rozprášeni a jejich dědictví připadne jinému dědici. Tím druhým lidem, jemuž je svěřeno království, jsme my, křesťané utvářející církev. V této chvíli jsme vinicí Páně. A je zde otázka, jestli Bůh také dnes nepřesazuje vinici k jiným národům, ochotným ji přijmout, jako jsou například země třetího světa. Není u nás, křesťanských národů Západu, pozorovatelné tiché odmítnutí Syna? A Boha zřejmě nezajímá, jestli zůstane křesťanská kultura v popředí, ale zajímá ho, jestli zůstává víra v Ježíše Krista a přijetí jeho slova.

V žalmu jsme naslouchali zkroušené modlitbě opuštěné vinice. Kéž se z ní dnes stane také naše modlitba. Vyplývá z ní i předsevzetí:

**Už od tebe neustoupíme, zachovej nás naživu,
a budeme velebit tvé jméno. Hospodine, Bože zástupů, obnov nás,
rozjasni svou tvář a budeme spaseni** (Žl 80).

/Raniero Cantalamessa – Slovo a život, www.vezmiacti.cz/

NAŠE ROLE PŘI NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBĚ

Postup nedělní mše

V jedné farnosti ustanovil pan farář vedoucím starších ministrantů Karla. A Karel se pustil do práce s velkým elánem. Přišel na ministrantskou schůzku a řekl: „Vy zelenáči, já vám ukážu, že jste léta chodili na bohoslužbu s klapkami na očích.“ – Pak dal každému lístek, na kterém bylo vyjmenováno osm „dílů“ mše. Chlapci je měli seřadit do správného pořadí: požehnání, Otčenáš, Beránku Boží, čtení, příprava darů, vyznání víry, proměňování, přimluvy.

A jak to dopadlo? Špatně. Chlapci se za to asi trochu styděli, protože kývali na souhlas, když jeden vzdorně prohlásil: „No a co, musí být vše při mši pořád ve stejném pořádku? Copak by se nemohlo klidně začínat třeba Otčenášem?“

Jak vy?

Dovedli byste správně srovnat, jak jdou části mše za sebou? Jak to mohlo těm chlapcům dělat potíže, když do léta chodili na mši svatou? Málo platné, mše svatá je velké tajemství, které jen tak nepřehlédneš. Je to setkání nebe a země. Boha a člověka.

Kolik jsme si už jen dali odpovědi na prostou otázku, co je to mše:

- Je to vzpomínka, vzpomínková slavnost, říkali jsme, ale zvláštní. Ten vzpomínaný – Ježíš – je s námi, mluví k nám, jí s námi.
- Je to schůze – a uzavírá se při ní nová smlouva mezi Bohem a člověkem.
- Je to posvátná hra Božích dětí.
- Je to obětní hostina.
- Je to posláni – misse.

Tolik odpovědi a všechny nás ještě víc utvrdily v pocitu, že se tu setkáváme s tajemstvím, které není možno lidským slovem zplna vyjádřit.

Tím víc je zapotřebí znát to, co vedoucí ministrantů chtěl naučit své chlapce. Je potřeba, abychom měli jasno aspoň v tom, v čem je vrchol naší bohoslužby, a jak a proč postupují jednotlivé části.

Nebo měli pravdu chlapci, že by na tom stále stejném postupu jednotlivých částí nemělo tak záležet? Proč stále stejná písnička? Změna ožívuje!

Vraťme se k první otázce, v čem je vrchol bohoslužby. Odpověď všichni znáte: vrcholy jsou vlastně dva. Jde tu o setkání s Pánem – dvojměr způsobem. Napřed u stolu, na kterém leží jeho zjevené Slovo – evangelium. To je bohoslužba slova. Potom u druhého stolu obětní hostiny, na tom leží chléb života. V první části chceme Krista slyšet, ve druhé se stáváme hosty u jeho stolu.

Celý průběh tohoto setkání nám bude srozumitelnější, když si to srovnáme se setkáním s nějakým člověkem, který je pro nás důležitý.

Na takovou návštěvu se předem připravuješ. Chceš na něj udělat dobrý dojem, proto se pečlivě oblékneš a upravíš. Snad si pro něj vymyslíš i nějaký dárek, drobnou pozornost.

Setkání začne nejdříve rozhovorem. To je příležitost k vysvětlení vlastní situace a k vyslechnutí jeho názoru.

Návštěva vrcholí pozváním ke stolu. Tím ti dá hostitel najevo, že o tebe stojí, chce se s tebou přátelit. Z takového setkání odcházíš domů s radostí.

Jít na mši znamená pokusit se o **setkání s Bohem**. On tě pozval, což o to, a teď je na tobě, jestli nepřijdeš špinavý; jestli budeš naslouchat tomu, co ti bude povídat; jestli s ním budeš mluvit nebo unuděně mlčet; jestli pozvání ke stolu neodmítneš s tím, že na to nemáš náladu. **Už uznáváš, že jít na mši neznamená přijít, sednout a pasivně sledovat, co se tu odehrává?** Takto by k žádnému setkání vlastně nedošlo: byl bys tu zbytečně.

Přidrže se ještě chvíli toho srovnání.

Udělat dobrý dojem, říkali jsme. Tady to srovnání skřípe. Pokoušet se udělat dobrý dojem na Pána Boha, to by bylo zbytečné přetvařování, on nás má prokouknuté. Proto je právem při bohoslužbě na začátku setkání pokorné doznání a prosba: Pane, smiluj se.

Pak začíná rozhovor. Boží slovo k nám mluví, my odpovídáme a předkládáme své prosby.

Pak podáváme své dary – plod naší země, plody lidské práce, osobně každý sám sebe.

Pak se chápeme ruky Průvodce, Prostředníka, Syna Božího, abychom se skrze něho a s ním a v něm přiblížili k nejhlubšímu tajemství Otcovy lásky. Při přijímání, tajemné Hostině, se s Bohem sjednocujeme.

Toto sjednocení s Bohem, toto vždy hlubší setkání s Kristem ve stále intimnějším přátelství a lásce, to je vlastní cíl eucharistické slavnosti a důvod opakovaného, vždy nového setkání. Ti, kdo se mají rádi, ti stojí o to, aby se sešli co nejčastěji – je jim spolu dobře.

A pak už mohu jít domů, abych ze sebe vyzařoval radost a pokoj, kterým jsem byl při setkání naplněn. Proto mše končí missí – posláním: jděte ve jménu Páně a **rozdávejte, co jste tu získali**.

Jestli se nám všem dnes vyjasnilo, že řád a postup mešní bohoslužby je krásný a moudrý, to se pozná podle toho, zda se na nedělní mši budeme víc těšit a jestli z ní budeme odcházet s větším užitektem.

/Několik podnětů k slavení mše svaté v duchu „Všeobecného úvodu do misálu“, zpracoval P. Ladislav Simajchl, pokračování v dalších číslech farního zpravodaje/

Různá oznámení

Centrum pro rodinu a sociální péči z. s. pobočka Opava pořádá **duchovní obnovu pro ženy** na téma **Strach nemá v lásce místo a Jak předávat víru v rodině** - P. Lukáš Engelman

Kdy: 21. října 2017

Kde: pastorační středisko minoritského kláštera v Opavě, Masarykova 39

Začátek: v 9.00 v pastoračním středisku

Konec: v 17.30 mši svatou

Cena: 200,- Kč (oběd, občerstvení)

Program: přednášky, sdílení, adorace, možnost svátosti smíření, mše svatá

Přihlášky: jdostalova@prorodiny.cz, 731 625 617.

VILA MACHŮ
Kavárna a Penzion
Štefánikova 225/47
Kopřivnice

Vila Machů

REZERVACE NA:
Tel.: 702 016 444
info@vilamachu.cz
vilamachu.cz

Vás zve na přednášky

Václava Čápa

Spolupracovníka a překladatele maltského kněze a exorcisty **Eliase Velly**

ROZLIŠOVÁNÍ DUCHŮ
REIKI

18. října
17:00 hod.

Vstupné dobrovolné
Společenský sál vily